

Başbakanana Açık Mektup

**Yanıyorsun
Bay Menderes**

Bay Adnan Menderes,
Başbakan olur olmaz, Meclis kürsüsünden bütün Türkiye'ye ilk sözleriniz arasında sunlar da vardı:

«Mizah veya siyasi tenkit kisvesi altında ayakta tutulmak istenilen ve hakikatte düpedüz aşırı sol cereyanların eseri olan neşriyatın tahribatından memleketi kurtaracağınızı söylediniz.

Bu sözleriniz üzerinde durmadan evvel, size tarihimizden misaller vermek lüzumunu duyuyoruz:

Bizde gerçekten mizah, yani mizahın memleket hayrına bir gaye için vasıta olarak gazete halinde kullanılması, Namık Kemal'e başlar. Ondan evvel, 1868 de çıkan ilk Türk mizah gazetesi (Letaif-i âsar) ve ondan sonraki mizah gazetelerinde, Namık Kemal'e gelinceye kadar, mizahın siyasi bir gayeye hizmet ettiği görülmez. Devrin istibdat idaresi, Namık Kemal'e yazı yamak imkânını vermiyordu. Onun imzasız olarak bile yazı yazdığı gazeteler, hafiyeler tarafından haber alınır alınmaz, türlü bahanelerle kapatılıyordu.

Bu şartlar altında Namık Kemal, sizin Başbakan olur olmaz ilk söylediğiniz söze uygun olarak, yani mizah kisvesi altında hükümeti tenkide ve hicve başladı. 1870 senesinde (Diyoen) isimli mizah gazetesinde zamanın Sadrazamı, yani Başbakanı olan Ali Paşa'ya en ağır hicivleri yazdı. Ne garip tesadüf ki, o Sadrazam da Namık Kemal'e, tıpkı sizin bize söylediğiniz gibi, (vatani, mülkü tahrip edici fikirler yaydığını) söyliyordu.

Sultan Aziz istipdadı, mizaha hiç tahammül edemedi. Memleketimizde ilk defa sansür, Sultan Aziz zamanında ve yal-

Medet!

Yeni
tarafından
TÜSTAV'a
bağışlanmıştır

Pazartesi, Perşembe
günleri çıkar
Halk hizmetinde siyasi
mizah gazetesi
Yıl: 4 (Yeni seri) sayı: 13
5 Haziran 1950 Pazartesi
Kurucusu: Aziz NÉSİN
Sahibi ve bu sayıda neşriyatı fiilen idare eden:
Mefkûr DEMİRAY
Fiatı: 10 Kuruş
İdare: İst. - Çemberlitaş
Cami Sok. 59 Tel. 21131
OSMANBEY MATBAASI

Perşembenin gelişi Çarşambadan bellidir.

Demokrat Parti, bilindiği gibi bir çok tatlı vaatlerle iktidara geldi. Şimdi, halk bu vaatlerin yerine gelmesini bekliyor. Halkın yeni hükümetten neler istediğini anlamak maksadile bir anket açtık. Bu anketin sonucunu bildiriyoruz:

B. Hilmi Uran' a sorduk:

— Yeni hükümetten neler istersiniz?

— Fazla değil, tek şey... Hemen iktidardan çekilmesini! Refi Cevat Ulunay da şu cevabı verdi:

Bir Cehalet Abidesi

Faruk Körtunca, birisinden laf arasında yalan yanlış bir Fransızca lûgat öğrense, sırf o lûgatı kullanabilmek için bir baş makale yazar. Bâri bu kelimeyi de doğru dürtüst yazsa, yerinde kullansa

Geçende bir başmakalesinde (emri vaki) mânasına gelen (fait accompli) kelimesini (fait accompli) diye yazmış.

Şaşarım şu Körtunca'ya!... Cehaletini meydana vurmak için onu bir zorluyan mı var?

Başbakan Adnan Menderes'in mizah gazeteleri aleyhindeki sözlerinden sonra etkeleri zil çala çala yine bir başmakale döşenmiş. O yazısında:

«Atarlar taşı elbette

Dıraht-ı meyvedar üzres»

diye, yeni bir cinayet işliyor. Üstelik bir de sair geçinir Hazret. İlahî Körtunca, sana bir iyiliğimiz dokunsun, aşu sudur.

«Atarlar seng-i târizi

Dıraht-ı meyvedar üzres»

TATLI BİR ÖLÜM

Şehrimizin tanınmış tüccarlarından ve sayılı zenginlerinden babamız, amcamız, dayamız, kocaamız:

HACI HASAN MIHETTİ

dün gece bize hiç zahmet vermeden ve hepimize büyük miras, bırakarak, apansız, tatlı tatlı dünyasını değiştirmiştir.

Çelenk gönderilmemesi, Çelenk paralarının posta ile namusuna yollanması rica olunur.

Mihetti mirasçıları

masını, bir sanayici de gümrük resimlerinin çoğalmasını istedi. Bir erkek memur, dairelerden kadın memurların çıkarılmasını, bir kadın da bütün erkeklerin memuriyetten sepetlenmesini istedi.

★
Otuz dört yaşında bir kız şunu istedi:

— Hükümet erkekleri evlenmeye mecbur etmeli, bekâr erkeklerden ağır vergi almalıdır.

★
En sonunda bir mahalle kahvesine gittik. Orada küçük memurlar, işçi, esnaf vardı. Onlara sorduk, hepsi birden şu cevabı verdi:

«— Yeni hükümetten ne istiyelim, o bizden bir şey istemesin de...»

— Neden böyle ümitsizsiniz?

«— Eh ne olacak, Başbakanın verdiği hükümet programını okumadın mı? Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir!...»

En yüksek telif ücreti

Mehmet - Ali Aybar, (C.H.P. Genel Başkanı İnönü, irtica kuvvetlerini seferber etti!) dediği için, bu laftan ötürü «İnönü'ne hakaret» etmiş olduğuna hükmedilerek, iki sene sekiz ay hapse mahkûm edildi. Bu cümlede 50 harf var! İki sene sekiz ayda 960 gün var. Demek ki, Aybar'ın her harfi 20 gün hapis ediyor. Doğrusu bu kadar yüksek telif ücreti hiç bir fikir adamına nasip olmamıştır.

Bu olay bana Aybar'ın anlattığı bir hikâyeyi hatırlattı: Aşk göz bir köylü pazara gitmiş, pekmezcinin yanına sokulmuş, koca parmağını pekmez kúpüne daldırıp ağzına götürdükten sonra:

— Bekmez kaç? diye sormuş.

— İki yüz...

Bir parmak daha daldırılmış:

— Yüz kırba olma mı? demiş, bir parmak daha almış.

— İki yüzden aşağı olmaz!

Köylü pekmezden bir parmak daha alıp:

— Deer Allâ için...

Deyince, artık dayanamayan pekmezci, herifin kafası bu-

dur diye, yaradana sığınıp bir sille indirmiş. Beriki hiç ora-

lı değil, bir parmak daha pekmezden alıp:

— Düve düve mi bekmezci yidiriceen?!.. demiş.

Aybar'ın 50 harfe otuz iki ay mahkûmiyeti de

şyle, düşündüm taşındım da: (Değer Allah için...) dedim.

Mehmet - Ali Aybar'ı hem tebrik eder, hem geçmiş olsun deriz.

Emekli Cumhurbaşkanı İNÖNÜ Beyin resmidir.

Di sen ona gırk gayme

Köy kahvesinde
duyduklarım
No : 6

Kahve tıklım tıklımdı. Peykenin kenarına ilişmiş olan Hıdır ağa:

— Dünya dohuz gulplu bir gazan, sen de dut bir gulpundan sen de gazan, dedi.

Yere çömelmiş olan bir delikanlı:

— Ne diyon sen Hıdır ağa, dedi, dünyanın dokuz deel, dohsan dohuz gulpu ossa, sen ben dutamıyoh işte...

Sonra başından geçenleri anlatmağa başladı:

— Geçen ossen günü (1) kor İleslen, gasabaya bazara vaa-dık. Kor İles inhisarın şaraphane-ye üzüm ney satmış. Kor İlesin eline tüm ellilik gayme vi mişleee... Gasabaya gideeken: İles, len didim, beş gaymen va asa vi, bazarda davuk neyi satınca töbeler ossun virrim.

Meğerlim, guşanın içinde durup durmuş ellilik tüm gayme! Gasabaya vaadık, hana eşekleri çektik. Kor İles:

— Ağa, didi, gırk yılın bir başı geldik, heç mi deel aşçıda ıscak guru fasulle yisek!

— Hani len paran yoktu. didim.

— Sen sımarla, ben sooram viririm, didi.

Cebimde gırk sekiz guruşum vaa... Nefsim de böberli fasulle-yi çekti:

— Len İles, yitee mi bu gırk sekiz guruş didim.

— Yetme mi heç, yetee de artar bile nem, didi.

Meğerlim guşağındaki elli gaymeye guvenirmiş!

Heybeden ekmeçlerimizi almıştık. Aşçıya girdik. Herif onümüze ekmeç getirdi. Yoh, bizim zaç ekmeemiz va, şeher ekmeç dohanır, didik.

Dohandığından deel, Allâlem para yetmez diye içime gurt düştü bi yol. Herif:

— Olmaz! didi, dışarıdan ekmeç getirmek yasah!

Biliyon ya Kor İles geveze herife:

— Efendi, didi, burası çalgılı tiratora mı ki, hariçtan gazel yassah ossur.

Goruyon ya, neler bilii şu Kor İles?. Herif diretti. Gıçına baka baka gitmesi ağrıma gitti. Kor İles, herife:

— Getir bakalım, didi.

Böberli fasulleleri de ısmarladık. Bir elim gaşıkta, bi elim cebimde, boyna bozuk paraları

sayyorum. Ya yitirdiysem, ya düştüyse... Paraların tırtıllarını yokluyoom. Velhasıl Hıdır ağa, fasulle gırtlaama dizildi, boncuk boncuk ter döküyorum. Kor İles herife:

— Bi fasulle daa geti, dime-sin mi!!

— Len Kor İles, ocaan bat-sın, nişliyon sen. irezil olacaaz, didim. Dimeme galmadı gar-sona:

— Bi fasulle daa!... dimesin mi?. Gazan gazan gaynar sular başından dökülü-yoo sandım.

— Kor İles, o tek gozun da kor ossun, len irezil olacaaz, didim.

Kor İles, ellilik gaymeye guvenirmiş, gıhır gıhır guler, yatar..

Kor İles:
— Ağa meraklanma, bi fasulle daa yi, sen burda oturussun, ben bazara varır, davukları satar gelirim, didi.

— Len burası gayme mi, adamı dutaalaa mı burda?

— Ben gelesiye canın ne çekerse yir yataasın!

Ben terlerim, Kor İles gule yataa.

İki fasulle daa yidi, bi dath yidi. Gozüm lokmalarında, garışında yutgundum, durdum. Tıhınması bitti gaalik, sandelyenin arhalına uzandı, gont gibi

yaslandı, bi iki geçerdı, elini guşanın arasına soktu. Sokmasıylan yaygarası bi oldu. İt gi-bi ünner duru.

— Len İles, ne öykünüyon?

Heç orda deel, herifi sara mı duttu, töbeler ossun oğlan temelli müzmehel oldu. Saçını başını yoluyo, başını dizini dövüyo...

— Len İles zehelendin mi, gaanın mı sancıdı?. Ni tıhındın o gaden?.

— Çarpıldım ağa çarpıldım, diye ünner yataa.

Ben «her hal koyde Yaturın üstüne işedi de çarpıldı!» didim. Meğerlim, guşandaki ellilik gaymeyi çarpıtmış!

Hep edrafımızı aldılar. Gar-son yakamıza yapıştı:

— Bu nomaraları babana ağnat didi. Her gun böyle iş eden lee olummuş.

— Borcumuz ni gaden? didim.

— Yüz yetmiş, didi.

İç göyneemin içinde bi iki buçuk gayme vaadı, Kor İles Çıharıp vidim.

Dışarı çıktık, Allah beleni visin Kor İles, didim.

— Ağa didi, borç isteen diye. elli gayme vaa dimemiştım, keşkilayım saaa viseymişim, didi.

Heybeleri, davukları, aldık bazara gittik. Kor İles iki herifin arasına girdi, birinin gırt laana yapıştı. Altalta üstüste düştülee. Bu Kor İles guduudu mu, delii di mi?.

Candarmalaa geldi. Hepten garagole döküldük. Gumandan Kor İlese sordu:

— Ni istiyon bu heriften?.

— Benim elli gaymeyi elinde gordüm.

— Nirden belli vaamı, elli gayme işte... İnhisaacı vimişti.

Meğerlim bizim Kor İles hatında tüm ellilik gaymeyi ilk göresiymiş, bötün dünyada bi ellilik gayme vaa bilmiş.

Bazaadaki herifin elinde ellilik go runce üstüne atılmış. Herif İlesten dāvacı oldu. Heybeler, davuklar elimizde cürmü meş-hudā düştük. Dāvacı bi aracı gonderdi. Herif beş gaymeye sulf. Bizde yok! Aşçıdan üste galanı vidik, guç bele irazı oldu.

Mahkemedan çıktık:

— Len İles, sen dünyada bi

ellilik gayme mi va sanıyon? didim.

— Yok Ağa, didi, çok vaa bi liyom ya, didi, belki o herif bilmiyodur diye saldırdım.

Bazarın vakti geçti. Davuklaa elde galdı. Satmasan olmaz. Bi tükükancıya götürdük.

— Tanesini gırttan alırım, didi.

— Canım bu meret yüz gırk, gırka olu mu?.

Herif diretti. Davukları viddik.

— Altı davuğunuz vaa, gırkardan iki yüz gırk, disen ona ıki gayme. Uç okka yağınz vaa.

Yüz altmıştan dört yüz seksen. Di sen ona dört gayme. Etti mi altı gayme. Di sen ona beş gayme. Al hayrini gor.

Elimize beş gayme dayadı. Gaz duz, bi gaç arşın pılı pırtı almağa bezeze girdik. O da yap-tı hesabını:

— Üç okka duz, onbeşerden gırk beş, di sen ona elli. İki arşın bez, yüz ondan iki yüz yirmi, di sen ona iki buçuk gayme. Yedi kilo gaz, yirmişerden yüz gırk, di sen ona da yüz elli. He pisi dört buçuk gayme ider, di sen ona beş gayme.

— Heç ikramın yok mu?.

— Her sefer de ikram mı olu? Zetten ni aldınız, gaç paralık şey? Hedi yimmeş de ben den getsin, vi dört yüz yetmiş beş.

Hikâyesini anlatan adam Hıdır ağaya döndü:

— Sen ni diyon, gazanın dohsan dohuz gulpu ossa bize düş-müyo Hıdır Ağa...

(1) Bir çok köylerde haftanın günleri, bizim bildiğimiz isimlerde degildir. Her bölgenin köyleri günlere ayrı isimler verir.

Nerde pazar kurulursa, o yerin ismi de gsn ismi olur. Me selâ ossen köyünde cumartesile ri pazar kuruluyorsa, civar köy lüler cumartesi günü demez «ossen günü» der.

Yazılarımızın çokluğu yüzünden, geçen sayımızda DEMİR AHMED'in nâ mübarek ismi, ilk defaya mahsus olmak üzere gazetemize girmemiştir.

Tiryaki okuyucularımızdan özür dileriz.

PAŞAMIZ

İndi koltuktan şükür sevgili İsmet Paşamız Edecek millete bak gör, yeni hizmet Paşamız.

Duymadın bunca zamandır milletin dardını sen Anladın hanyayı düştün de nihayet Paşamız.

Geçti TEK ŞEF devri derler, zor gelir Sultana bu Kopacak mı söyleyin yoksa kıyâmet Paşamız.

Halkı don gömlek bıraktın, idmana çıkmış gibi Böyle icâdeyledin milli kıyâfet Paşamız.

Kimi milli oluyor kamburu vardır diyerek, Bu da bir başka beden, başka zarâfet Paşamız.

Sesi çıkmaz oluvermiş hani Ahmet Demir'in? Hani zart zurt kaba kâât eski mehabet Paşamız?.

Eski devrin seyyiatın peki kimden sorahm? Hesap ister, kitap ister şimdi millet Paşamız.

Nutku verdikçe uyuttun bunca yıldır milleti, Seni andım yine bak çöktü rehâvet Paşamız.

Her seçim mülkü dolaşın, zahmet ettin maşaallah Şimdi hangi tara söyle seyâhat Paşamız?.

Nerde milli Çanaya köşkünde sohbet âlemi? Eski günler nerededir, yok mu ziyâfet Paşamız?.

Papa Cahit yazıyormuş ULUS'a türlü maval İnanın böyle olur işte rezalet Paşamız.

Şu Peyami denilen hurda da yazmış ULUS'a Ö Peyami okutur Artam'a rahmet Paşamız.

Ağlatan rüşvetle işret milletin valdesini Kime derdim edeyim şimdi şikâyet Paşamız.

Bana sorsan söyledir: Eski hamamdır, eski tas Kalemim böyle eder derdi şikâyet Paşamız!.

ESHAB-I KEHF, ESHAB-I KEYF

27 senelik uykunun son uyuyanları...

Mahmut Makal İstanbulda

çocuk olduğu belli.

— Habiuki beni ilk yakaladıkları gün, iki kişinin elini ısırılmışım!!

Neyse, güç belâ vapura bindirebildim. Vapura binince:

— İlle bu nerden saman yer! Diye tutturdu.

— Oğlum Mahmut, bu saman yemez, kömürle işler, dedim.

Bu sefer de:

— Bizim öküzlere de kömür versek işler mi? diye sormasın mı?

Köylü parçası deyip geçmeyin, maşallah kabiliyetli, görüyorsunuz her şeyi soruyor!

Köprüde kalabalığı görünce afalladı. Kaçmak istedi, zor tuttum. Gazeteciler Cemiyetine götürdüm. Bütün muharrirler başına üşüştü. İzdihama mani olmak için, hepsinin eline birer sıra numarası verdik, teker teker gösterdik.

Cemiyet defterini imzalarken şaşırıp kaldık doğrusu. Sonra bizim gazeteye götürdüm.

Kendisine Marşal Yardımın

dan köylere birer böyle MATOSYAN MATBAASI verileceğini söyledim.

Akşam Belediye gazinosuna götürdüm. Mahmud'un gazinoya geleceğini öğrenen bütün kibar

de (Opera Bandi) şirketinden yüksek ücretle neşir hakkını satın almıştır.

(Hususi surette Ormana gönderdiğimiz muhabirimiz, Ferdi biraderimiz atıyor):

Mahmudu getirdikleri zaman şaşırıp kaldım. Hayret değil mi? O da tıpkı bizim gibi... İnanılır gibi değil!

Şayağı konuşuyor. Halbuki ben onu nasıl zannetmişim. Biraz ehlileşse, insan arasına katılrsa, kendine çeki düzen verse sevimli bir şey olacak!

— Hadi Mahmut, İstanbul'a dedim.

Ne dersiniz. İlafımı anladı!! Köylü möylü ama, bizim gibi konuşuyor. Trene bindiğimiz za man evvelâ korktu, yanına sokuldu, sonra yavaş yavaş alıştı.

Haydarpaşada denizi görünce Tarzan gibi bağırmağa başladı.

— Mahmut, Mahmut, kardeşim! Kendine gel, burası İstanbul! dedim.

— Yumuşadı. Kabiliyetli bir

Uyanmasın!

Meşhuur Kavaklıdere şairi Yahya Kemâl Bayatlı'nın gazetemiz için üç sene ıkınarak meydana getirdiği ve henüz üçte biri bile tamamlanmamış olan güzel bir şiirini sunuyoruz:

Aheste çek nutukları millet uyanmasın,
Köşkünde dalga geçsin tek İSMET uyanmasın!

Sussun şu Menderes! Uyuyor eski Başbakan
Horlar, yavaş! Kerim Dayı Cevdet uyanmasın!

Ey ŞEF! Sükûta varmayı emreyle Adnan'a
Karpîç'te mest-ü zeyk olan Ahmet uyanmasın!

Herkes uyur ŞEFİM, rahat ol, sus ki velhasıl
Ahmet uyanmasın, Ali, Mehmet uyanmasın.

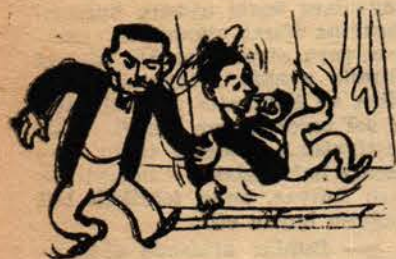
Değmez Kemâl, uyanmağa, sırtüstü yat uzan,
Varsın bu uykudan hâlâ İSMET uyanmasın!..

(Bizim Köy) isimli canlı gerçek küçük kitabı ile yirmi yedi senedir verilemeyen en kuvvetli eseri ve ren on dokuz yaşındaki köy öğretmeni MAHMUT MAKAL'ın gözünü korkutmak için, onu evvelâ deliğe tiktular, sonra da gözünü boyamak için alıp şehire getirdiler.

Hem de bu işi, Adile Ayda'nın MAKAL'ı yeren bir yazısını koyan «Cumhuriyet» gazetesi yaptı. Zavalı Mahmud'u sözüm ona misafir etti. Hakikatte, Mahmut Makal'ı vahşi ormanlarda yakalanmış bir King-Kong haline getirerek, kibar okuyucularının gönüllerini eğlendirdi.

(Bizim Köy) yazarını kuru sıkı tehditlere papuç barakmayacağını, böyle pis numaralarla da tava gelmeyeceğini sanıyoruz.

Aşağıda okuyacağınız yazı, Cumhuriyet gazetesinden yanlışlıkla gazetemize gelmiştir: Gazetemiz büyük masraf ve bir çok fedakârlıklara katlanarak yarısı nisan ayı köylü olan (Bizim Köy) yazarı MAKAL'ı or-

manda yakalamıştır.

MAKAL'ı yakalayan avcılarının maceralarını ve MAKAL'ı İstanbul'da nasıl şaşkına çevirdiğimizi, dünyanın 240 büyük gazetesi ile beraber Cumhuriyet

Sevdikleri Kumaşlar

Şüphesiz her insanın kendi zevkine göre hoşuna giden bir kumaş cinsi vardır. Meraklı bir muhabirimiz, uzun emekler sonunda, meşhur adamlarımızın sevdikleri kumaş cinslerini öğrenmeğe muvaffak olmuştur. Bilgilerini genişletmek isteyen okuyucularımız için bu önemli malûmatı bildiriyoruz:

Krep damur: İsmail Rüştü Aksal
Hint kumaşı (Bulunmaz cinsinden): Şemsettin Sirer.
Amerikan bezi: (yıkı yıkı kullan): Cemil Sait Barlas.
Patiska (çirşilidir): Fahreddin Kerim Gökay.
Bez (Cafar tarafından getirilir):
Basma: Emin Erişirgil, Şükrü Sökmensüer.
Atlas. İnönü bey.
Kadife (boyası atmış):
Tül (dantelli): Yusuf Ziya Ortaç
İskoç kumaşı (kullanılmış): Hüseyin Cahit Yalçın.
Tülent: Hamdullah Suphi.
Sadakor: Yahya Kemal Beyatlı.
Jarse (akar): Adile Ayda.
Yelken bezi: Abidin Dav'er.

Okuyucularımıza

Gazetemizi kendimiz dağıtmakta devam ediyoruz.

ULUS'a verdiğimiz son cevaptan sonra, ULUS'un Ankara bayii ve C.H.P. li kitapçı AKBA, gazetemizi Ankara'da dağıtmaktan gitmaktan vaz geçmiştir.

İki sayıdır, Ankara gazetemiz gönderilmemiştir.

Yeni bir bayi bulunca ya kadar, Ankaralı okuyucularımızın abone olmalarını rica ederiz.

★

İstanbul'lular gazinoya dolmuşlardı. Hepsi hayretle, Mahmut'un nasıl yemek yediğini seyrettiler. Hatta gazino artistleri numara yapamğa vakit bulamadılar.

Mahmut Makal, bir hafta İstanbul'da misafirimiz olacak, ona İstanbulun her tarafını gezdireceğiz.

BİR KULAĞIMDAN GİRDİ Vuran vurana...

İktidarın el değiştirmesi, eski iktidar kuyruklarını bir hayli korkuttu. Meselâ; İstanbul Maarif Müdürü Murat Uraz, iktidar değişikliği ile beraber, ne olur ne olmaz diye bütün kadrosu eski yerlerinde kalsalar, kadro icabı terfi edemeyeceklerdi. Bunları okullara müdür yapmış, bir kaç sene sonra kolayca terfileri için de, öülerinde yakında emekliye ayrılacakları bırakmıştır.

Demokrat Parti, Maarifte bir değişiklik yaparsa, bunlara ters etmeyecek, herkes yerli yerinde kalacaktır.

Meselâ; Maarif Müdürlüğünde sicil müdürü olan zat, okulların tam kapanıp tatil olduğu gün 43 ncü ilk okula müdür tayin ediliyor. Aynı sicil müdürünün eşi de, Beyoğlu Bölgesinde bir ilk okula tayin ediliyor. Hatta daha bu okula tayin emri gelmeden, namına bir arkadaşındai bir mektup geliyor ki, bu da tayinin daha yvvelden nasıl garanti edildiğini gösterir.

İşte çocuklarımıza hakkı, adaleti öğreten eğitim müessesesi nin başında bu adamlar bulunuyor!

BİR KULAĞIMDAN ÇIKTI

10 Kuruşa Halk Şarkıları

ÇALAN: Faili meçhûl.

OKUYAN: Okumuş canına

Düş ŞEF gibi koltuktan felâket ne imiş gör!

ŞEF koltuğu beklerken rezâlet ne imiş gör.

Yok, yok ŞEFİMİZ düşme sakın sen topal attan,

Gel sırtına çık orda nezâket ne imiş gör!

Müjde... Müjde...

ÜÇ BÜYÜK ROMAN BİRDEN:

1 — «OTUZ BİR SENEDİR ADAM SÜNNET EDİYORUM!»

Yazan: Ali Keskinustura

Baştan başa ıztırap, kan ve heyecan.....

2 — «OTUZ ÜÇ VATANDAŞI NASIL KURŞUNA DIZDIM?»

Anlatan: General Mustafa Dizener

Yazan. Haji Murat Sertoğlu (yumuşak olsan ne yaparsın?)

3 — «YİRMİ YEDİ SENEDİR MİLLETİ KAZIKLIYORUM!»

Baştan başa ihtiras, ihanet, rezâlet, seyahat ve macera ile tıklım tıklım dolu olan bu fevkalâde sürükleyici roman hakiki

hayattan alınmış ve bir heyet tarafından yazılmıştır.

BU ÜÇ REZÂLETİ PEK YAKINDA GAZETEMİZ

SÜTUNLARINDA OKUYACAKSINIZ!

NOT — Birinci roman, başka bir gazeteden araklanmıştır.

Kusyaya nasıl tüyecektim?

Vakti ile komünist şiirleri yazan, bir ara Rusya'ya tam kaçacağı sırada, bir uğursuzlukla zamanında gemiye yetişemediğinden burada kalıp kaldırımları seçen bir zavalı ılık okul öğretmeninin acıklı ve gülünç hâtıratları...

Yazan; Her Faruk Körtünca

Muharrir, bizzat yaşadığı hayatı kaleme almıştır.

Bu kıymetli eserin Türkiye'de neşri hakkını gazetemiz (Opera Bandi) şirketinden büyük fedakârlıklarla 60 paraya satın almıştır.

DIKKAT: «Yeni Sabah» ın taklit etmemesi insanlık namına rica olunur.

Alageyiklerde geçimsizlik başlamış. (Hollywood dedikodusu...)

ALAGEYİK ve KARAGEYİK

